

PRIVÉ

EXCLUSIEF

Van Tilburg naar Turkije!

De afgelopen anderhalf jaar waren de donkerste uit het nog jonge leven van ROY DONDERS. De 28-jarige stylist verloor kort achter elkaar zijn oma en opa, zag zijn winkel na negen intensieve jaren failliet gaan, verloor het grootste deel van zijn spaargeld en verbrak zijn relatie. Op uitnodiging van PRIVÉ en Corendon gingen hij en zus RIAN voor het eerst in vijf jaar weer eens samen op vakantie. 'Het interesseert me 0,0 procent hoe mensen over me denken.'

Door FRANK WAALS
Foto's FERRY DE KOK

Ze zijn twee handen op één buik, maar toch stonden ROY DONDERS (28) en zijn zus RIAN (42) één keer lijnrecht tegenover elkaar in een felle ruzie, om elkaar vervolgens dagenlang te negeren. Het was een uitzonderlijke situatie, waar beiden van leerden en waar ze vervolgens ver vandaan bleven in het afgelopen zware anderhalf jaar. Luxe en ontspanning bleken het ideale medicijn om de negativiteit te doorbreken en die vonden ze in de Turkse badplaats Antalya. Het duo kreeg er door Corendon een vijfsterrenkamer en hamam-spa in het Titanic Mardan Palace aangeboden.

Lekker om even van huis te zijn?

Roy: 'Die hamam was echt niet normaal. Ik houd ervan om mijn vakanties in te vullen met veel activiteiten en gezellig uitgaan, maar dit was pure ontspanning.'
Rian: 'Het lijkt misschien zo simpel, iemand die water over je heen giet en je wast met sop, maar het wordt op zo'n rustgevende manier gedaan met alle zintuigen die worden geprikkeld, dat je er helemaal van gaat tintelen. Mijn bloedcirculatie veranderde en ik viel uiteindelijk zelfs in slaap. Voor dit soort dingen hadden we samen nooit tijd. Als we niet in de winkel stonden, waren we wel onderweg omdat Roy toen ook al zong en geregeld in een televisiestudio zat.'
Roy: 'Ik weet dat PRIVÉ mensen maar een enkele keer meeneemt,

- maar ik zou het geen straf vinden om volgend jaar weer mee te gaan en dan het liefst naar dit hotel.
- Toen ik binnenkwam, viel ik van de ene verbazing in de andere, omdat alles hier van goud, marmer en kristal is. Net zoals een paleis van

- de sultan of de fata morgana uit de Efteling. Dat hebben ze bij Corendon dus goed voor elkaar.'
- **Julie lijken meer beste vrienden dan broer en zus.**
- Rian: 'Wie zegt dat het niet samen

- kan gaan? Ik ken zat broers en zussen die elkaar niet kunnen luchten of zien, maar wij klikken heel goed omdat we dezelfde humor hebben en aan een half woord genoeg hebben. Toen we beiden nog jonger waren, nam ik Roy dik-

- wijls mee naar de bioscoop of uit eten, maar samen op stap was uit den boze. Ik wilde niet dat men zou denken dat hij mijn zoon was, dat vond ik echt verschrikkelijk.'
- Roy: 'Toen Rian kinderen van zichzelf kreeg, zijn we pas echt

- close geworden en konden we nog meer samen de tent afbreken. Het feit dat we beiden als enig kind thuis zijn opgegroeid (Rian ging het huis uit toen Roy drie jaar was, red.) heeft daar ook bij geholpen. Zo kregen we, ieder om de beurt, alle aandacht van onze ouders. Inmiddels is die zorg een beetje omgedraaid nu zij op leeftijd beginnen te raken en we het af en toe merken als een van de twee ergens pijn of een ongemakje heeft. De beschermende opvoeding die we hebben gehad is begonnen bij onze opa en oma. Zij zijn de fundering waarop wij als familie verder bouwden.'

- **Nooit ruzie gehad?**
- Rian: 'Eén keer toen Roy zijn winkel naar een nieuw pand in Tilburg verhuisde en hij zijn zaken plotse-ling achter mijn rug om regelde. Dat was ik niet gewend. We bespraken altijd alles met elkaar en nu moest ik ineens van anderen horen waar hij mee bezig was, iets wat ook geen goede verstandhouding met het overige personeel opleverde.'
- Roy: 'Dat was fout en dat had ik anders moeten aanpakken. Niet ineens allebei je eigen schip gaan varen, maar altijd met elkaar blijven praten. We schreeuwen nooit tegen elkaar, dus deze situatie was nieuw en onwennig.'

- Rian: 'Ons mam heeft uiteindelijk moeten bemiddelen. We hebben elkaar dagenlang compleet genegeerd, omdat we zo boos waren. Dat was zo erg. Zij heeft ons echter aangespoord toch het gesprek weer aan te gaan omdat dit ook niets oploste.'
- Roy: 'Rian is een binnenvetter en een emotiekip die heel erg in haar bui kan blijven hangen, terwijl ik het er liever meteen uitgooi, want dan ben ik ervanaf.'
- Rian: 'Dat is waar. Soms heb ik zo'n ongesteld moment dat vrouwen kunnen hebben en moet hij me eventjes met rust laten. Toen

Lees verder op de volgende pagina.

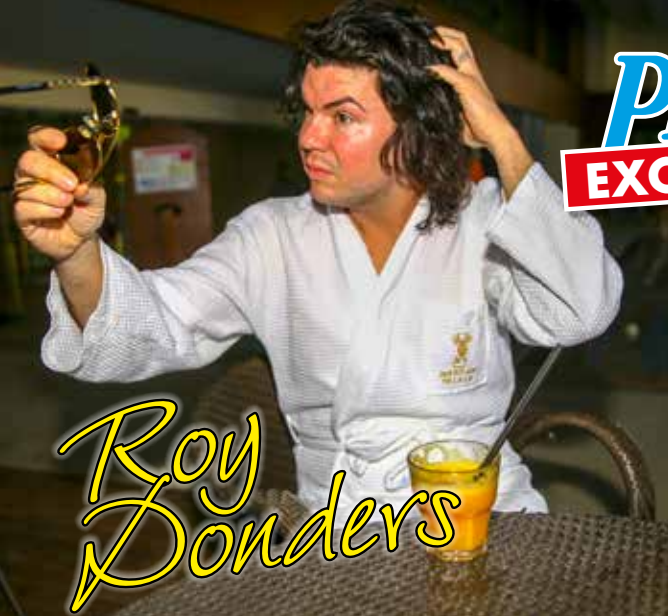

Roy Donders:

'Ik ben geen een dagsvlieg'

'We hebben elkaar dagen compleet genegeerd'

PRIVÉ
EXCLUSIEF

Roy Donders

botste dat even, maar inmiddels is het: zand erover. Ik vond die ruzie heel erg, heel naar, echt een gigantisch rotmoment. Helemaal niet zoals wij eigenlijk zijn. Ik wil dat daarom ook nooit meer meemaken.'

Jullie vormen weer één front?

Rian: 'Absoluut, net als in het begin toen Roy net bekend werd. Ook toen stonden we hem bij op moeilijke momenten. Als ik bijvoorbeeld op social media reacties als f*kker of k*thomo lees, dan doet dat mij pijn. Roy blijft, naast mijn beste vriend, ook gewoon mijn kleine broertje aan wie ze niet mogen komen. In het begin van zijn BN'er-schap hielden we als familie

In 2013 met zijn opa en oma.

wel eens onze mond over dat soort verhalen als hij binnenkwam, omdat we zagen hoe moeilijk hij het had in zijn nieuwe rol.' Roy: 'Het ging allemaal zo snel. Ik werd een uur voor de communie

van een vriendin gebeld of ik snel even kon langskomen met haarlak en een krultang omdat een stel krullen was ingezakt. Daar aangekomen stond er toevallig een cameraploeg van het programma **Gypsy Girls** te filmen die mij in de weken daarna voortdurend terugbelden omdat ik zo leuk overkwam op beeld. Voor ik het wist had ik mijn eigen realitysoap en kon ik niet meer normaal over straat. Dat hakte erin en was wennen.'

Wat was daar moeilijk aan?

Roy: 'Ik vroeg me af wat er toch met me aan de hand was. Iedereen wilde ineens iets van me en niemand zag me meer als Royke uit Broekhoven maar Roy Donders van de pailletten en huispakken. Als ik ergens binnenkwam, keek iedereen direct mijn richting uit en dat beangstigde me. Het eerste jaar kon ik daar maar moeilijk aan wennen.'

Rian: 'Ik heb hem bij groepen van tien man of meer echt in paniek zien raken en op een gegeven moment kwam hij gewoon het huis niet meer uit. Hij raakte een beetje

paranoïde en zonderde zich helemaal af. Hij had echt even een instortmoment en op het dieptepunt heb ik in zijn slaapkamer zijn rol-luiken opengebroken en hem uit bed geleurd.'

Roy: 'Dat was voor mij wel een kantelpunt waarop ik met mezelf afsprak: kom op, je gaat gewoon weer naar de bioscoop, een café of op stap en laat het allemaal maar over je heen komen. Ik moest daar even doorheen omdat ik pas negentien jaar was, net van school af kwam en nog thuis woonde. Twee jaar daarna ging ik op mezelf wonen en vandaag de dag interesseert het me 0,0 procent hoe mensen over me denken. Dat punt heb ik nu bereikt. Ik heb altijd gehandeld vanuit mijn gevoel en heb ook bewezen geen eendagsvlieg te zijn. We zijn zeven jaar verder en ik ben er nog steeds. Er staan nu hier en daar wat lijntjes uit om weer iets op televisie te gaan doen, maar daarvan is nog niets concreet of op papier gezet. De nieuwe RTL-directeur **PETER VAN DER VORST** (47) heeft mijn nummer, dus ik zou zeggen: bel me een keertje.'

Het kan een nieuwe inkomstenbron betekenen...

Roy: 'Als je doelt op het faillissement van mijn winkel Rojami's, dan kan ik inderdaad zeggen dat een groot deel van mijn spaargeld op is. Ik heb er in de negen jaar dat ik hem had heel veel eigen geld in gestopt, op het laatst ook om nog te kunnen redden wat er te redden viel. Op een gegeven moment kom je echter toch op het punt dat de omzet maar blijft dalen, personeel en huur betaald moeten worden maar de portemonnee leeg is. Vakantiegeld uitbetalen? In mei zaten we altijd in de rustigste periode van het jaar, dus ook dat was een ramp. Op een gegeven moment zag ik door de bomen het bos niet meer en moest ik de handdoek in de ring gooien. De laatste paar betalende klanten die hun geld nog moesten terugkrijgen heb ik uit eigen zak betaald en dat was het dan. Rian en ik kunnen onszelf gelukkig recht in de spiegel aankijken. De detailhandel ligt simpelweg op z'n gat en door een verschuiving in de markt moesten meer winkels hun deuren sluiten. Het feit dat ik net mijn tienjarig jubileum niet heb gehaald, maakt het extra zuur, maar het heeft me ook doen inzien dat ik nooit meer zo veel balletjes tegelijk in de lucht wil houden. Zingen, platen en video-clips maken, verschijnen in radio-

en tv-programma's en de winkel draaiende houden, ik deed het allemaal tegelijk en werkweken van tachtig à negentig uur waren geen uitzondering. Het leverde me te veel stress en drukte in mijn hoofd op, maar zielig zal ik mezelf nooit noemen. Dat zijn mensen die geen dak boven hun hoofd hebben of hun kinderen geen eten kunnen geven. In dat perspectief vallen mijn problemen mee.'

Naast de zakelijke ellende hebben jullie ook privé een zware tijd achter de rug.

Rian: 'Daar moest ik in de spa van dit hotel ineens weer even aan denken. Tijdens mijn massage hoorde ik **Ave Maria** op de radio, het nummer dat mijn oma koste wat kost op haar begrafenis wilde horen. *Hoe is het mogelijk*, dacht ik. Terwijl ik moest ontspannen, lag ik daar ineens met een brok in mijn keel. Ze is 92 geworden, maar we zagen elkaar nog bijna dagelijks voor een bakje koffie. Na haar overlijden hebben we de begrafenisondernemer tot op het laatste moment bijgestaan. Wassen, aankleden, het haar mooi kammen, overal waren we bij.'

Roy: 'We hebben de nacht voor haar uitvaart zelfs nog bij haar geslapen. Aanvankelijk zou ze thuis een week lang worden opgebaard, maar onze opa zag dat niet zitten. Daarop hebben we haar naar het crematorium overgebracht, waar we besloten nog één laatste keer bij oma te gaan slapen. Net zoals we vroeger als kind ook deden. Onze matrassen en kussens legden we op de grond neer en ook een soundmixer namen we mee. We stonden er helemaal niet bij stil dat er naast ons een dood iemand lag, en in de koelcellen verderop nog wel meer meer dode mensen. *'Jullie sporen niet*,' zei mijn opa, maar tegelijkertijd vond hij de gedachte dat zijn vrouw die laatste nacht toch niet helemaal alleen was ook wel weer prettig.'

Twee maanden later overleed ook jullie opa.

Roy: 'Ook hij heeft met 93 jaar een mooie leeftijd bereikt, maar dat maakte ons niet minder verdrietig. In een van zijn laatste dagen zaten

'Op matrassen en met een soundmixer sliepen we in het crematorium'

we bij hem en dachten we dat het overlijdensproces al begonnen was, totdat hij plotseling uit bed stapte en vroeg of hij de frikandel bij mijn frietje mocht hebben. Heeft hij die nog lekker opgegeten. Ik zal nooit vergeten dat hij toen zei: *'Jongen, als ik nu net zo ziek was geweest als je oma, dan had ik ook een spuitje genomen, maar met mij is niets aan de hand. Ik wil nog niet weg, maar blijf liever hier beneden bij jullie.'* Opa is altijd een heel sterke man geweest die nooit morfine kreeg als hij moest worden geholpen. Zijn lichaam was dat dus totaal niet gewend op het moment dat hij het voor het eerst kreeg toegediend om te kunnen inslapen. Ook nu weer werd hij plotseling wakker op een moment dat wij dat niet meer hadden verwacht. Hij hallucineer-

de en dacht dat ik de dokter was. Heel het ziektebeeld van zijn leven legde hij mij uit en een van de daadwerkelijke verpleegsters zag hij ineens aan als 'vieze prostituee' uit de oorlog. Het was de morfine die sprak, dus het is hem vergeven.' Rian: 'Ook opa, die wel thuis lag opgebaard, hebben we tot op het laatst verzorgd. Het was zijn nadrukkelijke wens dat we bij hem zouden blijven tot aan de crematieoven en dat hebben we dus ook gedaan. De eerste vlammen voordat de deur dicht ging hebben we nog gezien en gek genoeg was dat een heel mooi moment. We respecteerden daarmee zijn laatste wens en het deed me terugdenken aan hoe hij altijd over het einde sprak: *'Ik ga liever onder de hoogtezon dan koud in de*

Met Marvin.

grond.' Roy: 'Als ik in het verleden hoorde dat mensen dat deden, dacht ik altijd dat ze niet goed bij hun hoofd waren. Daar ben ik van teruggekomen. We hebben alles gefilmd en na een tijdje ook teruggekeken. Een erg mooi afscheid.' Rian: 'In gedachten ga ik nog wel eens

met hen in gesprek en ik draag mijn overleden dierbaren nog steeds met me mee. In het uurwerk van mijn horloge zit de as van mijn goede vriendin **CORRY**. Op die manier blijft voor haar de tijd toch altijd doortikken. De schroefjes hebben er wel door losgelaten en ook de bandjes zijn niet meer wat ze waren. In Nederland was het niet mogelijk mijn horloge te repareren zoals ik dit wilde, maar hier in Turkije vond ik gelukkig wel een winkeltje waar gelukkig alles weer op z'n plek is gezet.'

Wat is het gekste dat je bekendheid met je heeft gedaan?

Roy: 'Er stopte voor mijn huis eens een bus met daarin honderd hysterische vrouwen uit Rotterdam die een 'dagje Roy Donders' deden. Het bleken vriendinnen van **IRENE MOORS** (51) te zijn en de hele bus was versierd met slingers, ballonnen en champagne-glazen. Ik zat net in mijn 'dichte rolluikenfase', maar ging toch maar even kijken toen ik ook Rian en ons mam zag uitstappen.' Rian: 'Ons waren ze even daarvoor tegengekomen. Stond Roy daar in zijn ochtendjas. Kom mee naar

buiten, zoiets maak je niet elke dag mee, riep ik. Bovendien hebben ze daarna nog serieus geld uitgegeven in onze winkel en in de garage van mijn moeder. Ook niet vervelend.' Roy: 'Het feit dat mensen zo veel moeite voor je doen, is heel bijzonder en dankbaar. Daartegenover staat ook een groep mensen die ik al langer kende, maar die zich anders ging gedragen toen ik met mijn kop op tv kwam. Personen die me eerst niet zagen staan, gaven me ineens alle aandacht, maar gelukkig prik ik daar snel doorheen.'

Heeft dat je tijdens dates met jongens wel eens in de weg gestaan?

Roy: 'De laatste jaren moet ik mezelf inderdaad afvragen met welke intenties jongens mij benaderen. Vinden ze me leuk om wie ik ben of gaan ze voor het bekende gezicht? Het liefst kom ik op een dag iemand tegen die al zijn eigen carrière heeft en het totaal niet boeit dat er bij mijn werk een bepaalde aandacht komt kijken. Ik heb nu twee relaties gehad met jongens bij wie ik een klik voelde. **BAS** was op het eerste gezicht niet echt mijn type, maar kwam wel heel spontaan over, en **MARVIN** was echt een knappe jongen bij wie ik mij ook goed voelde. De tatoeage met zijn naam staat nog steeds op mijn rug omdat deze na onze breuk niet echt in de weg stond. Toch ben ik vorige maand maar eens begonnen met weglaseren. Over een jaar moet er, als het goed is, niets meer van te zien zijn. Ik hoop dat een stabiel huisje, boompje, beestje uiteindelijk ook voor mij is weggelegd, maar realiseer me ook dat er voor homo's een stuk minder keuze is. De meesten gaan voor de

Lees verder op de volgende pagina.

**PRIVÉ
EXCLUSIEF**

**Roy
Donders**

Ga dan maar gewoon vakkenvullen of putjesscheppen, ik heb ook altijd hard voor mijn eigen geld gewerkt en ken er daardoor nu de waarde van.'

snelle one night stand, waar overigens niets op tegen is, of het zijn van die uitgemaakte, nichterige gaypride-types. Ik ben nu nog geen jaar vrijgezel dus er is geen haast, maar ooit trouwen zou uiteraard wel leuk zijn.'

Met net zo'n gezinnetje als je zus?

Roy: 'Voor kinderen is op dit moment geen plaats, omdat ik ze dan om de haverklap naar mijn ouders of een oppas moet brengen. De behoefte is er nu dus niet, maar misschien denk ik er over een paar jaar heel anders over als ik tegen een nieuwe vriend met een kinders aanloop. Het moet er dan echter wel een van mezelf zijn, adopteren is geen optie. Ook wil ik niet ouder zijn dan 35 om te voorkomen dat ik rond hun twintigste te oud ben om met ze mee op stap te

gaan.'

Rian: 'Als oom is Roy heel eerlijk en recht door zee. Als ze iets verkeerd doen, moppert hij en hij is allesbehalve een suikeroom. Hij wil ze niet te veel verwennen, want dan verpest je ze.'

Roy: 'Af en toe een paar euro toestoppen is oké, maar niet honderd euro per week zodat ze ermee op stap kunnen.

Wat ga je in 2019 nog ondernemen?

'Ik kom met een nieuwe huispakkenlijn en in het najaar kom ik met mijn eigen kerstballencollectie. Zelfs mensen die niet van kitsch houden, gaan daar meestal rond de kerstdagen helemaal voor. Goud, zilver, pailletten en drukke slingers en strikken, het mag allemaal. Ook hoop ik het merk Roy Donders wat meer uit te bouwen en uiteindelijk, nog verder in de toekomst, mijn eigen tweede huisje of café in Spanje te kunnen openen. Ik ben pas 28, dus heb nog zeeën van tijd om al die dromen te verwezenlijken.'

Met Corendon naar Turkije

Privé verbleef een week lang op het Titanic Mardan Palace Resort in de Turkse badplaats Antalya. De accommodatie verwelkomt je in een overdaad van

luxe, welke tot uiting komt in de vele gouden plafonds, ornamenten en een reusachtige trappenpartij in het hart van de receptie. Het hotel biedt een keur aan lekkernijen uit verschillende werelddelen. Van Oosters tot Italiaans en

van gemixt buffet tot het beste vlees in de Beef Grill Club. Probeer een malse lamsrack of een sappige Chateaubriand steak, welke de chef hoogstpersoonlijk aan je tafel komt snijden, bereiden en serveren. Door het 24-uurs

principe, is het te allen tijde mogelijk aan te schuiven. Van 's morgens vroeg tot midden in de nacht staan de koks voor u klaar. Titanic Mardan Palace is via corendon.nl al te boeken vanaf € 1175,- euro per persoon inclusief retourticket, transfer en verblijf op basis van ultra all-inclusive.